

ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
 Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ἀπέστειλε συνδρομὴν ἐκ δραχμῶν 1,120 εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Χίων ἐπιτροπὴν.
 Οἱ ἐκ Πορταρίας τοῦ Βάλου ἀδελφοὶ κ. κ. Δημήτριος, Θεόδωρος καὶ Νικόλαος Ἰω. Νικολαΐδου, τακτικοὶ συνδρομηταὶ πρὸ ἐτῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ «Ἐθνικοῦ Στόλου» διὰ φράγκα 1000 κατ' ἔτος, ἀπέστειλαν τῇ βῆθειᾳ ἐπιτροπῇ 40 λίρας ἀγγλ. διὰ τὸ ἔτος 1880.
 Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Λαμίων ἐψήφισατο συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν Χίων δραχ. 500.
 Οἱ ἐν Βάρνῃ ἐκτελεστοὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Β. Γ. Σουλῆν ἀπέστειλαν 10 λίρας εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον Χ. Κώστα ἀπέναντι τοῦ ἐκ λιρῶν 100 καταλειφθέντος αὐτοῦ κληροδοτήματος.
 Ἡ κυρία Ταρσῆ Ἀδαμαντίδου ἐπεμφεν εἰς τὸ Πτωχοκομῆτιον διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα δραχ. 112. Ἄλλοι δὲ κύριοι ἀπέστειλαν ἀνωμόως εἰς τὸ αὐτὸ φιλανθρωπικὸν κατήχημα δραχ. 100.
 Οἱ κ. κ. Π. Κανάκης καὶ Π. Χαρίλαος προσήνεχον εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον Χ. Κώστα συνδρομὴν ἐκ δραχ. 50.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐγκαίρως ἀνήγγειλε πέρσιν ἡ «Ἐστία» τὸν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νεαπόλεως κατ' Ἀπρίλιον συμβάντα θάνατον τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητοῦ Γουλιέλμου Βάγνερ, γνωστοῦ καὶ παρ' ἡμῖν διὰ τὰς περὶ τὴν μεσαιωνικὴν ἡμῶν ποίησιν μελέτας. Τοῦ πολυκλαύστου ἀνδρὸς ἐξεδόθη ἐπ' ἑσάκτιων ἀκριβῆς βιογραφία ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ πρῶτου τῆς θεολογίας κ. Ἀδόλφου Μέτζ, ἐν ἧ ἄριστα χαρακτηρίζεται ὁ τε ἰδιωτικὸς τοῦ ἀνδρὸς βίος καὶ ἡ συγγραφικὴ αὐτοῦ ἔργασις. Ὁρθῶς δὲ καὶ δικαίως ἐξαιρέται ἡ γενικότης τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, ἡ περὶ τὰς ξένας φιλολογίας εὐμάθεια, ἡ κλασικὴ παιδείσος καὶ ἡ ἀκάματος φιλοπονία. Δεικνύεται δὲ καὶ διαστέλλεται εὐμεθόδως ἡ τριπλῆ αὐτοῦ συγγραφικὴ ἐνέργεια ὡς ἀσχοληθέντος ἅμα περὶ τὴν κλασικὴν φιλολογίαν, ἣν ἀντιπροσωπεύουσι διάφοροι ἐκδόσεις, μεταφράσεις καὶ μελέται περὶ Πλάτου, Τερεντίου καὶ Πλάτωνος, τὴν ἀγγλικὴν φιλολογίαν, ἰδίως δὲ τὰ ἔργα τοῦ Σαικσπέρου, καὶ τέλος ἐμμέναντος μετ' ἀγάπης καὶ ζήλου περὶ τὴν μελέτην καὶ ἐκδοσὴν τῶν προτύπων τῆς μεσοχρονίου ἑλληνικῆς ποιήσεως. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν Medieval Greek texts ἐν Λονδίῳ τῷ 1870, τῆς Διηγέσεως τοῦ Βελισαρίου τῷ 1873, τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἡμετέρου καὶ Μαργαρίτας ἐν Παρισίοις τῷ 1874, τῶν Carmina Graeca mediaevi ἐν Λειψίᾳ τῷ 1874, ἐξέδωκε τέλος τῷ 1879 τὸν Ἀλφάβητον τῆς Ἀγάπης, συλλογὴν ῥοδιῶν ἐρωτικῶν ἀσμάτων, περὶ ὧν ἐγκαίρως ἐγένετο λόγος καὶ ἐν τῇ «Ἐστίᾳ». Ἄλλὰ τὸ κυριώτερον, δυνάμεθα εἰπεῖν, ἔργον τοῦ Βάγνερ, ὑπὲρ οὗ ἀνέλαθεν ἐπ' ἑσάκτιων μακρῶν εἰς Ἱταλίαν ταξιδίον, ἀντιγράφων ἐκ διαφόρων ἐν πολλαῖς βιβλιοθήκαις εδρισκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων ἀνέκδοτα μεσαιωνικὰ ποιήματα, δὲν εἶδε τὸ πῶς ζῶντος τοῦ συγγραφέως. Εἶνε δὲ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον λυπηρὸν, καθ' ὅσον ὁ φιλόσοφος ἐκδότης εἶχε περατώσει ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου ἐν Νεαπόλει πᾶσαν τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν. Εὐτυχῶς ὁ φίλος καὶ ἐκτιμητὴς τοῦ θανόντος κ. Δημήτριος Βικέλας ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσὴν καὶ τοῦ τελευταίου τούτου πολυτίμου ἔργου, ὅπερ δημοσιεύεται κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις.
 Ἡ βιογραφία τοῦ κ. Μέτζ εἶνε ἐνδιαφέρουσα λίαν διὰ τὰς μεταδιδόμενας περὶ τοῦ Βάγνερ ἀκριβεῖς εἰδήσεις, τὴν θερμότητα μεθ' ἧς εἶνε γεγραμμένη, πρὸς ἣν συνδέεται κρίσις ἀδόλωτος ὑπὸ τῆς φιλίας καὶ ἐν δικαίῳ μέτρῳ ἐκτιμῶσα τὴν ἀξίαν τοῦ βιογραφουμένου.
 Τὴν 10 Ἀπριλίου (v) ἐγένετο δευτὸς εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν ὁ διάσημος δικηγόρος Rousse, ἐκλεχθεὶς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πρὸ διετίας ἀποθανόντος Ἰουλίου Φάβρου, ὃν κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐνεκωμίασι διὰ τοῦ εἰσιτηρίου αὐτοῦ λόγου. Εἰς αὐτὸν δ' ἀπήνησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς δούξ δ' Ὁμάλ.
 Τὴν πρώτην προσεχοῦς Ἰουνίου ἀρχεται ἐν Βρυξέλλαις

μεγάλῃ διεθνῆς ἔκθεσις βιομηχανικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει διαιρεθῆ εἰς πολλὰ τμήματα, ὧν ἕκαστον θέλει περιλάβει ἴδιον εἶδος προϊόντων. Θὰ ἐκτεθῶσι τάπητες, ὑφάσματα διάφορα, προϊόντα διακοσμῆσεως τῶν οἰκίων, τρίχαπτα, δικτυωτά, κεντήματα, σκευὴ κεραμευτικὰ, κρυστάλλοι, βελοὶ παντὸς εἶδους, καλλιτεχνικὰ σκευὴ ἐξ ὀρειάλκου, χρυσοχοϊκὰ καὶ ἀδαμαντοκόλλητα, ὄπλα, μουσικὰ ὄργανα, καλλιτεχνικὰ φυλορηγμάτα, μάρμαρα, τεχνητὰ ἄνθη, ὠρολόγια, τυπογραφικὰ εἶδη κτλ.
 Ἐσάκτως ἐπωλήθη ἐν Παρισίοις ἀντὶ 4,100 φράγκων σπανιωτάτη καὶ πολύτιμος ἐκδοσις τῶν ἡμερικῶν ἐπῶν εἰς δύο τόμους καὶ εἰς φύλλον, ἐκδοθεμένη τῷ 1488 ἐν Φλωρεντίᾳ ἀπὸ τοῦ Bernardi et Nerii Nerliorum. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνήκε τῆς τῶν ἐν Λυῶν προσέξω τῆς Ἑλλάδος καὶ γνωστοῦ βιβλιοφίλου μακαρίτη Γεμενίως.
 Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν ἀνεκοινώθη ἑσάκτως ὅτι ἐν τινὶ παρὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ λίμνῃ ἀνεκαλύφθη ἑβραϊκὴ ἐπιγραφή λίαν ἐνδιαφέρουσα. Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐκ τύχης ὑπὸ τινῶν νέων λουομένων ἐν τῇ λίμνῃ, ὧν εἰς προσπελάσας εἰς τὴν μέσην, ἐνθα ἡ ὄχθη ἀπετέλει ὑψηλὴν κατοφύρειαν, ἀνεκάλυψε θόλον ἀποτελούντα τὴν εἴσοδον μικρὰς τινος σήρακκος. Εἰσδύσαντες ἐνταῦθα εἶδον τοὺς τοίχους κεκαλυμμένους δι' ἑβραϊκῶν γραμμάτων. Οἱ ἀρχαιολογοὶ ἔσπευσαν νὰ μελετήσωσι τὴν ἐπιγραφήν, τελευταῖον δὲ ὁ κ. Saxe ἔμεινε ἐξ ὧρας ἐν τῷ ὕδατι, κρατῶν λύχνον, πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἀντιγραφήν αὐτῆς. Ἐκ τῆς γενομένης δὲ μελέτης προέκυψεν ὅτι ἡ ἐπιγραφή εἶνε ἀρχαιοτάτη, ἀναγομένη μέχρι τοῦ ὀγδόου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, καὶ φαίνεται περιέχουσα ἀφήγησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ὑπογεῖου ἐκείνου ὑδραγωγείου. Ἡ σπάνις ἑβραϊκῶν ἐπιγραφῶν ἐπαυξάνει μεγάλως τὴν ἀξίαν τῆς γενομένης ἀνακαλύψεως.
 Εἰς ἑκατοστὴν ἐκδοσὴν πρόκειται νὰ ἐκδοθῶσι προσεχῶς τὰ ἔργα τοῦ περιβοήτου Ζολᾶ, τοῦ «Assommoir» καὶ ἡ «Nana». Εἰς τῶν οἰκείων τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς φυσιολογικῆς σχολῆς, ὁ κ. Paul Alexis, ἀνακινεῖ ὅτι ὁ Ζολᾶ προτίθεται νὰ συμπληρώσῃ τὸν κύκλον τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Les Rougon-Macquart» ἐκδοθέντων αὐτοῦ μυθιστορημάτων διὰ νεωτέρων ἔργων, περιγραφόντων τὸν ἀγροτικὸν καὶ στρατιωτικὸν βίον ἐν Γαλλίᾳ. Ὡς παράρτημα τοῦ «Assommoir» σχεδιάζει νέον τι μυθιστόρημα, ἐν ᾧ ἐκτίθεται ἡ ἐπίδρασις τῶν κοινωνιστικῶν καὶ ἄλλων πολιτικῶν θεωριῶν ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων ἐργατῶν. Πλὴν δὲ τούτου ὁ Ζολᾶ ἔχει ὑπὸ μελέτην δύο ἑτι ἔργα, ἐν μὲν ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις καὶ ἄλλο εἰς τὸν ἐν τοῖς μεγάλοις ἐργοστασίοις βίον. Μετὰ τὴν περάτωσιν καὶ τῶν ἔργων τούτων, ἅτινα ἔχει σχεδιάσει ἀπὸ πολλοῦ, ὁ Ζολᾶ σκοπεῖ νὰ παύσῃ γράφωσαν πλέον, ἢ νὰ τραπῇ εἰς ἄλλο εἶδος, ἴσως εἰς συγγραφήν ἱστορικῶν ἔργων.
 Ἀνεφέραμεν ἄλλοτε τὴν ὑπὸ τοῦ φιλομούσου βασιλέως τῆς Πορτογαλίας δὸν Λουῖζ μεταφρασὴν τῶν ἔργων τοῦ Σαικσπέρου. Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ὁ βασιλικὸς μεταφραστὴς ἔλαβε τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν 5,000 λιρῶν στερλινῶν, ὅπερ ὅμως ὁ φιλόδημος ὅσον καὶ φιλόμοσος ἡμεῶν προῦρισε ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.
 Ἡ «Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις» δημοσιεύει ἐνδιαφερούσας στατιστικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν προόδων τῆς μουσικῆς, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι οἱ μᾶλλον μύωπες μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν οἱ Γερμανοί. Ὁ ἰατρὸς Hermann Cohn, καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Breslau, οἶδει τὰς ἐξῆς περιέργους πληροφορίες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.
 Ἄτυχως, λέγει, μόνον ἐν Breslau ἐγένοντο ἄχρι τοῦδε παρατηρήσεις ἐπὶ σπουδαστῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1867 εἴβρον ἐν συνόλῳ 60 τοῖς 100, μεταξὺ δὲ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς 56 τοῖς 100 μύωπας· κατὰ Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἴβρον ἐκ νέου μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς 57 τοῖς 100. Τὸ φαινόμενον ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἐξαμηνίας ὑπάρχουσιν ὀλιγώτεροι μύωπες ἀποδοτέον οὐχὶ εἰς σύμπτωσιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σπουδῆς καὶ μελέτης ἐνεκα τῶν ἐξετάσεων τῆς φυσικῆς, εἰς ἃς ὑποβάλλονται οἱ φοιτηταί.
 Ἡ προπαρασκευὴ διὰ τὰς μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν ἐξετάσεις, διὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς φυσικῆς, διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ δικαίου, τῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἱατρικῆς παράγουσι

καὶ αὐξάνουσι τὴν μουσικίαν, ὡς ἠδυνήθησαν νὰ πεισθῶ διὰ συνεχῶν παρατηρήσεων. Πρὸ πολλοῦ ἤδη δ. κ. Donders ἐπαθύμει νὰ γείνωσι τοιοῦτο εἶδος ἔρευνας εἰς τὰ ἱδρύματα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως· δυστυχῶς ὁμοίως εἶνε λίαν δύσκολον νὰ κατορθώσῃ τις νὰ ἐξετάσῃ ἀπαντας τοὺς σπουδαστάς, οἰονόμησε καὶ ἂν εἶνε τὸ ὄφελος, τὸ ὅποιον θέλει προκρίβῃ εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς λατρικῆς ταύτης ἐπισκέψεως. Οὕτω λίαν προσφάτως παρετήρησα ἐνδεκά μεταξὺ 108 σπουδαστῶν τῆς λατρικῆς, φέροντας διόπτρας, αἵτινες βεβαίως ἦσαν ὅλως ἀκατάλληλοι εἰς τὴν πάθεισιν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Ὁ ἱατρός Gartner ἐν Τουσίγγη ἐδυνήθη νὰ ἐξετάσῃ ἐν διαστημάτι εἰκοσιετίας ἐπέκεινα τῶν 600 φοιτητῶν τῆς θεολογίας, παρουσιάζαντων τὸν ὑπερμεγέθη ἀριθμὸν 79 τοῖς 100. Βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀκρατηρίου μου βρισκόμενον, διηρησιμένον διὰ κοίλων διόπτρας, θέλει καταστήσῃ προφανές ὅτι καὶ ἐπὶ τούτου εἶθι θὰ ἐπετυγχάνετο θαυμάλις συγκομιδὴ διὰ τὴν στατιστικὴν τῆς μουσικίας.

Ἐκτὸς τῆς Γερμανίας, ἐλάχιστος ἀριθμὸς μαθητῶν ἐξετάσθη μέχρι τοῦδε, ἐξ οὗ δὲν εἶνε δυνατὴ σύγκρισις τις μεταξὺ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν σπουδαστῶν ἄλλων χωρῶν.

Ὁ Callan εἶρε τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μουσικῶν ἐν τοῖς σχολείοις τῶν μαρῶν, ὅταν καὶ ἐν τοῖς ἀγορταίοις ἐδουπάτικοις. Ἐν Πετροῦδλῃ ὁ Ἐρίσμαν συνήγαγε πλείονας Γερμανοὺς ἢ Ῥώσους ἀμβλώσας Ὁ Reich τέλος ἐν Τιφλίδι πλείονας Ἀρμενίους μῦσικας ἢ Ῥώσους. Ἐκ τούτου ἐναντίου, ὁ Pflüger ἐν Βόννη, διερευνῶν τοὺς Ἑλβετοὺς διδασκάλους, εἶρε μόνον 14 τοῖς 100 μεταξὺ τῶν Γάλλων Ἑλβετῶν καὶ 24 τοῖς 100 μεταξὺ τῶν Γερμανῶν τοιοῦτων.

Ὁ Δέξβυ, Agnew καὶ Loring ὑπελόγησαν μάλιστα 16 μέχρι 27 τοῖς 100 σπουδαστὰς μῦσικας ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ἐγὼ δ' αὐτὸς ἐπὶ τέλει κατὰ τὸ ἐν Παρισίῳ συνελθόν διεθνές Συνέδριον τῶν ἱατρῶν, ἐδυνήθη ν' ἀπευθύνω τὸν λόγον γεωμανιστῆ εἰς πάντας φέροντας διόπτρας, ἐν πλείρῃ πεποιθήσει ὅτι εἶνε συμπατριῶτάς μου. Βέβαιον λοιπὸν σχεδὸν τυγχάνει ὅτι ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ, παρ' οἷς ἡ ὑπογεωμετρικὴ ἐκπαίδευσις διασκέλει ἐπὶ μακρὰ ἔτη, ὑποκειμεθα πλείστορον εἰς τὴν μουσικίαν, ὅπερ ὁμοίως, ἴνα ὄψων ἐν τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἐξηκριθῶμεν εἰστέ.

Ὡς συμπάεινε πανταχοῦ, οὕτω καὶ ἐν Breslau, ὁ ἀριθμὸς τῶν μουσικῶν αὐξάνει ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν μέχρι οὗ ἀποβαίνει ἀληθῶς καταπληκτικὸς κατὰ τὰ ὅσα τελευτάια ἔτη τῶν γυμνασίων καὶ τῶν ἐιδικῶν σχολείων ἀμφοτέρω μεταξὺ 35 καὶ 60 ἐπὶ τοῖς 100, ἀνέρχεται εἰς 64 τοῖς 100 ἐν Breslau, εἰς 75 τοῖς 100 ἐν Μαγδαβούργῃ, εἰς 80 τοῖς 100 ἐν Ἐρλάνγγῃ καὶ φθάνει τὸν ἀριθμὸν 100 τοῖς 100 ἐν Ἀϊδελβέργῃ.

Ἐάν τόσο ὑπάρχωσιν ἐν τῷ κόσμῳ μῦσικες, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς στάσεως, ἢν λαμβάνομεν, ὅταν πρόκηται νὰ ἀναγινώσκωμεν ἢ νὰ γράφωμεν, κλίνοντες πρὸς τὰ ἐμπροσθεν καὶ ἔχοντες τὴν κεφαλὴν πρὸς τ' ἀριστερά. Ἄλλῃ αἰτία πλὴν ταύτης, ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Cohn παρατηρηθεῖσα εἶνε ὅτι ἡ γραφὴ ἡμῶν ἔχει ὡσεπιτοπολὺ πλάγιαν κλίσιν. Ὅθεν, ὅπως ἀποφύγωμεν τὰ δεινὰ τῆς μουσικίας, ἀναγκαῖον εἶνε τὸ μὲν νὰ γράφωμεν τὰ γράμματα κατ' εὐθείαν γραμμὴν, τὸ δὲ νὰ ἔχωμεν πάντοτε γράροντες τὴν κεφαλὴν ὀρθίαν, ἐπαρῆδοντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς βίχεως τοῦ καθίσματος.

Ὁ ἐν Ὁδερσῶ φιλόμοσος Ἕλληνας κ. Γ. Βουτσινᾶς ἐπεμψεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον, δι' ἣς ἀγγέλλει ὅτι ἀναδέχεται τὴν ἀγωνοθεσίαν κατὰ διετίαν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων, εἰς τὴν πρακτικὴν ὀφείλειαν τοῦ ἔθνους ἀπορῶντων.

Τὰ ἀγωνοθετήματα ταῦτα ὀρίζει διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ γενναῖος ἀγωνοθέτης ὡς ἔπεται:

Πρῶτον νὰ συναχθῇ ὁδῆγός τῆς δημοτικῆς παιδείσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν ᾧ νὰ περιέχωνται πρακτικαὶ ὁδηγίαι περὶ ἀγωγῆς καὶ διδασκαλίας πάντων τῶν μαθημάτων τῆς δημοτικῆς παιδείσεως, ἤτοι τῆς ἀνάγνωσις καὶ γραφῆς, ἐποπτικῆς διδασκαλίας (πραγματογνωσίας, τῆς διδασκαλίας τῆς μητρικῆς γλώσσης, θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἱστορίας, γεωγραφίας, ἱστορίας, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, φυσικῆς ἱστορίας, μουσικῆς φωνητικῆς, γυμναστικῆς, χειροτεχνιῶν κτλ. κτλ.

Δεύτερον ἀγωνοθετήματα καὶ οἰονεὶ συνέχεια τοῦ πρώτου ἔσται νὰ συναχθῇ ὁμοίως ὁδῆγός ἀπορῶν τὴν μέσιν ἔθνικὴν ἐκπαίδευσιν (ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων).

Τρίτον ἀγωνοθετήματα ἔσται ἡ ἱστορία ἐν περιλήψει τῆς συστάσεως, ἀναπτύξεως καὶ σημερινῆς καταστάσεως τῶν λεγομένων πρακτικῶν ἢ πραγματικῶν σχολῶν, ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ (Γερμανία, Ἑλβετία, Γαλλία, Ἀγγλία, Ῥωσία, Ἰταλία) καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, καὶ κατ' ἕκαστον τοῦ προσηγορευμένου τρόπου, καθ' ὃν εἶνε δυνατὸν νὰ συσταθῶσι τοιαῦται πρακτικαὶ σχολαὶ καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἡ χρονικὴ περίοδος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀνωτέρων τριῶν ἀγωνοθετημάτων ἔσται διετής, δι' ἕκαστον δὲ ἐκ τῶν βραβευθησομένων ἔργων ὁ κ. Βουτσινᾶς ἀναλαμβάνει νὰ χορηγῇ διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συλλόγου φράγκα διασχίλια, καὶ περιπλέον φράγκα πεντακῶσια διὰ τὴν ἐπιπλέον αὐτοῦ ὑποχρεομένου ὁμοίως τοῦ συγγραφέως νὰ διανεμῇ διὰ τοῦ ἀγωνοθέτου δωρεάν εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρίᾳ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια διακόσια πεντήκοντα ἀντίτυπα.

Ἡμέρα τοῦ πρώτου διαγωνισμάτος ὀρίζεται ἡ 25 Μαρτίου 1883, ἡ αὐτὴ δὲ ἡμέρα διὰ τὰ ἐπόμενα δύο, ἤτοι ἡ 25 Μαρτίου τοῦ 1885 καὶ ἡ 25 Μαρτίου τοῦ 1887.

Ὁδὲν ἔργον ὀμοσπειθεὶν ἤδη διὰ τοῦ τύπου γενήσεται δεκτὸν πρὸς διαγωνισμὸν.

Ἡ ἕκτασις τῶν διαγωνισθησομένων ἔργων δὲν δύναται νὰ εἶνε μακροτέρα τῶν εἰκοσι τυπογραφικῶν φύλλων, αὐτὴ μικροτέρα τῶν δεκαπέντε.

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος ἀποδεξιόμενος τὴν προσφορὰν τοῦ φιλογενοῦς ἀγωνοθέτου, ἐπεφόρτισε τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ παρασκευάσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς Α' περιόδου, ἐνέκρινε δὲ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βουτσινᾶ πρὸς νῶτον τῶν ἡμετέρων λογίων.

Κατὰ τινα ἐκ Νέας Φωκαίας ἐπιστολὴν πρὸς τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἑξακολουθοῦσιν αἱ εἰς τὴν νεκρόπολιν Γρινίου ἀνασκαφαὶ πλείστα εἶνε τὰ εὐρήματα, ἐν οἷς καὶ τάφος περίφημος ἀποκαλυφθεὶς εἰς θέσιν Ναμοῦθ. Ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ πλείστα εἶνε τὰ καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ μέρος μόνον τούτων ἠδυνήθησαν νὰ ἐξορῶσιν ἐνεκα τῶν πλημμυριζόντων ὁδῶν, καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται προσηπὴ πῆλινος τεχνικωτάτης, φέρουσα εἰς τὸν λαίμῳ σφρτῶν καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐξ κύβους λίαν μικροῦς κομψοτάτους. Ὁ τάφος ἐκαλύφθη ἤδη ἐνεκα τῆς παρουσίας ὁδῶν καὶ ἀνεβλήθη ἡ πλήρης κένωσις του, ἴνα ἐκτελεσθῇ τὸ θέρος.

ὑπὸ τὸν τίτλον Documents inedits relatifs à l'histoire de la Grèce au moyen âge δημοσιεύθη ἐν Παρισίῳ ὁ δευτέρος τόμος τῶν ὑπὸ τῷ κ. Κ. Ν. Σάβα ἐκδομένων «Μνημείων ἑλληνικῆς ἱστορίας».

ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐμπορικῶν Δελτίων» ἐξεδόθη ἔργον ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ οὐκὸν φύλλον, ἀπαξ τοῦ μηνός ἐπὶ τοῦ παρόντος δημοσιευόμενον καὶ πραγματευόμενον θέματα ἔμπορικὰ, βιομηχανικὰ, οικονομικὰ καὶ στατιστικὰ.

Ἐν Κανίσις τῆς Κρήτης ἐξεδόθη νέα ἑλληνικὴ ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀλήθεια», ἀγγέλλεται δὲ ἡ ἐκδόσις καὶ σατυρικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κίσις».

ΒΙΒΛΙΑ

2354. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 7. Τόμος ΙΑ', 19 Ἀπριλίου 1881. Ἀριθ 277 (225). Λεπτά 24. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ος}, σελ. 16. Περὶ τῶν ὀμεινῶν: Ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος καὶ ἡ Πρέβεζα ὑπὸ ἄντ. Νηλεωσάκη. Ὁ ἱατρός Ἀντωνίου [Μυθιστορία Γ. Ρουφίνου. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. Ἐφημερίδες ἐν Ἀγγλίᾳ. — Χορὸς ἐν Σαλαπεριέρῃ. — Τὸ στάδιον τοῦ στρατηγοῦ Γάρφιλδ. — Δίνειον πνεύμα. — Ἀλλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2355. Ἐμμανουὴλ Κ. Γεωργιάδου: Παλμοί. Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου. Τύποις Πατρίδος. 1881. 12^{ος}, σελ. 8.

2356. Λόγος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 23 Μαρτίου, ἐκφωνηθεὶς ἐν Καλάμας προσελθὼν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆ 25 Μαρτίου 1881 ὑπὸ Π. Ι. Παπαναστασίου, δ. Φ. Ἐκδίδεται δημοτικῶς διαπίνη. Τύποις Μ. Πολυμενάκη, ἐν Καλάμας. 1881. 8^{ος}, σελ. 13.

2357. Histoire grecque par Ernest Curtius. Traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, Rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 11.

16 Ἀπριλίου 1881				16 Ἀπριλίου 1881				
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως		Ὁμολογ. ἐκδοθέντα	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχὰ πληρωμῆς τοκομερίστων	Ἐποχὰ πληρωμῆς	Ἐτήσιος.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ. ἑξῆς.	Τρίγωνα τιμὴ
25 ἰαν.	φράγ. * 8 0/0	κλήρ. ἐν Ἑλ.—	59,799	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.—	280
25 "	" 9 0/0	λάδι καὶ ἰ.—	40,201	15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.—	280
26 "	" "	ἑσωτερικ.—	52,000	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	33.60	453 60	560
4 "	" "	κλήρ. ἐν —	16,000	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.—	280
6 "	δραχ. (μετ' ἀρ.)	Ἑλλάδος μό.—	60,000	31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.—	100
10 "	φράγ.	nov.	29,772	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	16.80	197.50	250
60 "	"		120,000	20 Ἰαν. 20 Ἀπρὶλ	20 Ἀπρ. 20 Μαρτ.	30.—	392 1/2	500
20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.				20 Ἰουν. 20 Σεπτ.				pp. 428

Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι		Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πραγματῶν	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχὰ πληρωμῆς μερίσματος	Τελουτ. μερίσμα	Τιμὴ πραγμ.	Τρίγωνα τιμὴ
Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	18,000,000	—	—	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	116.—	1,000	3,650
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	14,000,000	—	—	9,800,000	15 " 15 "	5.15	175	302
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστώσεως	pp. 5,000,000	—	—	pp. 88,810	20 " 20 "	pp. 4.30	100	122
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ὁ Ἄρχαγγέλος	15,000,000	—	—	pp. 3,250,000	1 Μαρτίου	pp. 9.—	pp. 100	61
" " ὁ Φοινῆς	3,000,000	—	—	300,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	
" " ἡ Ἀγκυρα	1,400,000	—	—	280,000	25 "	8.10	100	
Ναυτικὴ Τράπεζα ἡ Ἀλευκὸν	2,000,000	—	—	527,200	20 Ἀπριλίου	16.66	200	
Ἑταιρίαι τῶν Μεταλλουργῶν τοῦ Αἰγίου	20,000,000	—	—	14,000,000	Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλ.	4.50	140	116 1/4

Συναλλάγματα	Νομίσματα	Παρατηρήσεις
Ἀονδίου Ἐθν. Τραπεζῆς 3 μην. 29.90. — Ἐμπ. 3 μην. 29.60.	Εἰκοσάσηρακον δραχ. 29.55	* ἀπὸ ἀριθ. 1—59,799 τῶν 8 τοιςκατ. .. 59,800—100,000 .. 9 ..
Γαλλ. Ἐθν. Τραπ. 3 μην. 39. — Ἐμπ. 3 μην. 39.117	Λίρα Σερβικὴ .. 30.10	
	Λίρα Ὀθωμανικὴ .. 28.30	
	Ἀστυρικὸν Φλουρίον ..	Δάνειον Ἐθν. Τραπεζῆς pp. 60 ἑκατομμυρίων 94 1/2
	Ἄργυρον δραχμῶν ..	
	" φράγκων ..	

ΕΠΑΡΧΙΩΝ	ΒΙΕΝΝΗΣ (21 Ἀπριλίου)	ΠΑΡΙΣΙΩΝ (25 Μαρτίου)
Πατρῶν.—Αονδ. 3μ. (17 Μαρτίου) Ἐμ. 30.10—30.45.	Λον. αἰ 10λ. σ. 3μ. pp. 118.15	Λονδίνου διαπρ. ἐν 5/4. (μ. 3 0/0) pp. 25.95 1/2—25.40 1/2
Κερκ.—Αονδ. 3 μην. (14 Ἀπριλίου) 29.50—29.70.	Παρις τὰ 100 pp. .. 46.65	Χρυσὸς 1000/1000 τὸ χρ. 3.437. 5 ὑπερπρ. 0/80
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (15 Ἀπριλίου)	Εἰκοσάσηρακον .. 9.33	Ἄργυρ. .. τὸ χρ. 218.89 ἑκατ. 142 1/2—147 1/2 0/00
Συδερρόδρομοι Ἐθνομ. Τουρκίας pp. 54 3/4	Ἄργυρ. 100 ..	
Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 8 0/0. .. 247		
" " " 9 0/0. .. 257		
Ἑταιρία Μεταλλ. Αἰγίου .. 111	Λον. αἰ 10λ. σ. 3μ. pp. 118.15	Ἄμστερδαμ 3 0/0. Βιέννη 4 0/0. Βερολίνου 4 0/0.
Ἀονδίνου 3 μην. .. pp. 110—110 1/2 1/2 1/2	Παρις τὰ 100 pp. .. 46.65	Ἑλλάδος Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 7 0/0. Λονδίνου 3 0/0.
Παρισίων 3 " .. pp. 118—118.06.	Εἰκοσάσηρακον .. 9.35	Μαδρίτης 4 0/0. Παρισίων 3 1/2. Πετροῦπόλεως 6 0/0.
Λίρα Ἀγγλικὴ .. pp. 109 39/40.	Ἄργυρ. 100 ..	Ῥώμης 4 0/0.
Εἰκοσάσηρακον 87 29/40.		

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κ. Ι. Β. Σύρον. Ἐλήφθασαν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ὑμῖν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. — Dr R. S. Bell's Valley. Τῇ ἐντολῇ τοῦ ἑταῦθα βιβλιοπώλου κ. Willberg, ὅστις ἐνέγραψεν ὑμᾶς συνδρομητὴν τῆς Ἑστίας, τὸ φύλλον ἀποστέλλεται κατ' ἀρχὰς εἰς Aachen ἀλλ' ἀπὸ ἐνὸς μηνός ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν εἰς ὑμᾶς, οὕτε δυσκολίαν τινὰ ἐπιτάξασιν εἰς τοῦτο, ὡς σὰς ἐπιπροφύροσαν οἱ κ. κ. Β. et V. — Ἐπικουρεῖω. Ἀθήνας. Ὁ τοῦ «Σενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας», ὅστις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀληθὴς καλλιτέχνης, καὶ νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ὑπερηφάνων καὶ φανατικῶν ἑκείνων μαγειρῶν, περὶ ὧν δὲν ἔνθυμούμεθα τίς ἔλεγεν, ὅτι θεωροῦσι τὸ ἐπαγγεῖμά των ὡς τὸ πάντων ἀνώτερον, ὡς τέχνην ἔξοχον καὶ ἱερὰν, οἵτινες κρατοῦσι τὴν μαγειρικὴν μάχαιραν μὲ τὸ αὐτὸ ὑπερηφάνον ἦθος, μεθ' οὗ πασὰς τῆς γαταγάνιον, ἀποτίλλουσιν ὄρθινα μεθ' ὄσης ἐπισομότητος ἱεροφάντης θὰ ἐθεώρει τὰ σπλάγχνα ἱερείου, κτυποῦσι τὴν ὀμολογίαν μετὰ μεγαλοπρέπειαν Ἐξέρου μαστιγώνοντος τὴν θάλασσαν, ὧν ἡ κόμη λευκαίνεται ὑπὸ τὸν ἀμετακίνητον βραχάκιον ἄσπερον, καὶ οἵτινες θὰ ἐθεώρουσιν ὡς ὑπερτάτην ἡδονὴν νὰ εὐρωθῶσι κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν ὄραν μετὰ τὴν χεῖρα εἰς τὴν λαβὴν χύτρας, ὡς οἱ θρησκολίπτοι Ἰωδοί εἰς τὴν οὐρανὸν ἀεγλάδος. — κ. Ι. Α. Α. Ἀλεξάνδρειαν. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν τὸ φύλλον ἀποστέλλεται νῦν καὶ πρὸς τὴν Κ^η Ε. Α. — Μία κυρία. Ἀθήνας. Ὁ Le Sage δὲν ἤδύνατο ἂν ἀκούσῃ εἰμὴ διὰ τῆς βοήθειας μικροῦ τινος συριγγίου, ὅπερ προσήκοζεν εἰς τὸ οὖς του. Ἰδοὺ ὁ εὐεργέτης μου, ἔλεγεν ἐπιτιμῶν τῶν φίλων του, σὺ μὲν τὸ σαλπίζοντες τοῦτο ἐκ τοῦ θυλακίου του. Ὑγιάτω εἰς οἶκόν τινά, ὅπου βλέπω νέα πρόσωπα εἶνε ἑλλίσις ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ τινες

νοήμονες; μεταχειρίζομαι τὸ συριγγίον μου. Βλέπω ἐξ ἐναντίας ὅτι εἶνε ὅλοι ἀνόητοι; τὸ τυλίσσω καὶ τὸ βάλω εἰς τὸ θυλάκιόν μου, λέγων: Ἄν ἤμπορος, κάμε με νὰ πληρωθῶ. — κ. Σ. Ν. Κ. Κέρκυραν. Σὰς ἐδραριοῦσιν. Τὰ ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. — κ. Α. Β. Κωνσταντινουπόλιν. Τὰς ζητούμενας πληροφορίες ἐβρίσκατε εἰς τὴν κάτωθι δημοσιευομένην στερεότυπον γνωστοποίησιν. Τὰ δελτία δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον, ἀλλὰ πωλοῦνται χωριστὰ πρὸς 10 λεπτά ἕκαστον. — κ. Σ. Ι. Ἀθήνας. Δὲν δύναμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν πρὶν τὸ ὕδωρον. — κ. Φ. Ν. Σύρον. Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς σημασίας τῆς λέξεως ταύτης ἰδοὺ τί ἐβρίσκομεν ἐν τινι γαλλικῷ βιβλίῳ: Un avocat qui plaidait en latin—c'était l'usage antérieur—avait à soutenir les droits d'un certain Mathias sur un coq en litige; il répéta si souvent Gallus Mathiae (le coq de Mathias), qu'il s'embruilla et finit par dire Galli Mathias (Mathias du coq). Cette transposition de génitif produisit son effet, et à dater de ce moment les deux mots réunis en un seul servirent à caractériser les discours embrouillés et confus. — κ. Κ. Κ. Σύρον. Δύνασθε νὰ τὰ προμηθεύθητε παρὰ τοῦ αὐτοῦ πράκτορος τῆς Ἑστίας.

Συδρομαί εἰς τὴν Ἑστίαν καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δ. Βενετοκλεῖ. Αἱ συδρομαὶ διεσθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τὴν διεσθύναι τῆς Ἑστίας, ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμμάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματοσῆμων, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμμάτων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματοσῆμων. Γραμμάτια τῆς Ἰουδικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμανικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[16 Ἀπριλίου (Πέμπτη) 1881]

ΑΙ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαίδων μετέβησαν τὴν μεσημέριαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς Δεκλείαν, ἐξ ἧς ἐπέστρεψαν προχθὲς ἑσπέρας. — Ὁ κ. Εὐθύμιος Κεχαγιάς καὶ ἡ κ. Δημητρίου Ραζῆ προσήνεγκον εἰς τὸν βασιλέα, ἕνα διαμεινὴν κατὰ τὸ θέρος ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, τὰς ἐν Φαλήρῳ ἐπαύλεις αὐτῶν αἱ προσφοραὶ ἀμφοτέρων ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀλ. Κουμουνδούρος ἐπανήλθε χθὲς ἐκ Πόρου, ἐνθα εἶχε μεταβῆ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἕνεκα τοῦ Πάσχα. — Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Α. Μαυρομιγᾶλης ἐπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Διάδοχος αὐτοῦ διορίσθη ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ βουλευτὴς Βάλτου κ. Πλάσιος Βαλτινός, καὶ ἄλλοτε χρηματίας ὑπουργός. Ὁ νέος ὑπουργός ὤρκισθη τῇ 3 μ. μ. τοῦ παρελθόντος σαββάτου. — Διὰ συμβάσεως, ὑπογραφείσης ἤδη, ὡς λέγεται, συνελήθη ὁ κ. ὑπουργός τῶν ναυτικῶν μετὰ εἰδικοῦ ἐν Εὐρώπῃ ναυπηγείου, περὶ κατασκευῆς ἐξ ἠωρηκτῶν καὶ ἰδρύσεως δεξαμενῆς. Τὰ παραγγελλόμενα ἐξ ἠωρηκτῶν εἶσονται ὅμοια μὲν κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὴν ἠωρακοδόριδα ὁ «Βασιλεὺς Γεώργιος», ἀλλὰ διπλάσια σχεδὸν τὸ μέγεθος, θὰ ἔχωσι θώρακα ἐκ χάλυβος ἀναμιγνύμετα σιδήρου, κατὰ τὸ νεωστὶ γενόμενον παραδεκτὸν σύστημα, ἔχοντα πᾶχος ἴσον πρὸς τριάκοντα ὑπεκατόμετρα, θὰ φέρωσιν ἀνὰ τέσσαρα βαρέα τηλεβόλα τῶν τριάκοντα πέντε ὑπεκατόμετρων, δύο τορπιλλοφόρους ἀτρακτοῦς ἕκαστον πλοῖον, ἠλεκτρικὸν φῶς, τακτικὴν δὲ ταχύτητα 14 μιλίων καθ' ὥραν, ἀντὶ δαπάνης 26 ἑκατομμυρίων διὰ τὰ ἠωρηκτὰ καὶ τὴν δεξαμενὴν. — Τὰ ἔσοδα τῆς πρὸς σχηματιστῶν «Ἐθνικοῦ στόλου» κεντρικῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς ἀνήλθον κατὰ τὸ ἔτος 1880 μετὰ τοῦ εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου ἐν ὄλῳ εἰς δραχ. 174,535 τὰ δὲ ἔσοδα εἰς δραχ. 3,974. — Ἀπέβισε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ εὐδόκιμος δραματικὸς ποιητὴς Κωνσταντῖνος Χ. Βερσῆς ἐν τοῖς ποιητικῶς διαγωνισμοῖς δις ἐβραβεύθη διὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὁ «Ἀννίβας ἐν Γόρτυνι» καὶ ὁ «Σαμψών». — Κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἀνήλθον εἰς δραχ. 1,104,046 34, ὑπερτερήσασαι τὰς εἰσπράξεις τῆς ἀντιστοίχου τριμηνίας τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 216,634 69. — Χθὲς, ὥραν 1 μ. μ. παρουσιάσεν ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Φῶρν τῷ βασιλεὶ τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ γράμματα, ὁ δὲ κ. Κόρβεττ τὰ ἀνακλητήρια του. — Ἐνεκα τῆς διαμονῆς τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας κατὰ τοὺς μῆνας Μάιον καὶ Ἰουλίον ἐν Φαλήρῳ τινὲς τῶν πρέσβων ἐνωκοίωσαν οἰκίματα, ὅπως διέλθωσιν ἐκεῖ ἅπαν τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς τοῦ βασιλέως. — Προχθὲς κατέπλευσαν εἰς Πειραιᾶ δύο ἀτμόπλοια, κομισάντα τηλεβόλα καὶ ἄψογον πολεμικὸν ὀλικόν. — Κατὰ τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ προτείνῃ ὑποψηφίους διὰ τὰς χηρευούσας ἐπισκοπὰς. — Κατὰ τὴν «Ὠραν», τὴν παρελθούσαν τετάρτην οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐβεβαίωσαν προφορικῶς τὸν κ. Κουμουνδούρον ὅτι αἱ κυβερνήσεις αὐτῶν σπουδαίως ἐνδιαφέρονται, ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκλεισθέντων τῆς κατὰ τὴν Βερολίνοιον ἀπόφασιν νέας ὁρθεσίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Κουμουνδούρος ἀπήντησε προφορικῶς ὅτι ἐμμένει εἰς τὰ ἐν τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ ἀπαντήσῃ, ἐξαιτούμενος ταχεῖαν παράδοσιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων περιερχομένων εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς χωρῶν. Μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας ταύτας προφορικὰς ἐξηγήσεις θεωρεῖται λήξασα ἡ περὶ ἀποδοχῆς τῆς ἀποφάσεως τῶν Δυνάμεων ἐν Ἀθήναις ἐνέργεια τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὑπολείπεται δ' ἤδη ἡ συμπλήρωσις τῶν διαπραγματεύσεων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα ἀναμένουσιν ἔτι οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων τὴν ἀπάντησιν τῆς Πύλης περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Διὰ τοῦ ἐκ Τεργέστης καταπλεύσαντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Λόυδ ἐφθασαν 4,500 ὄπλα Γ' κρὰ. — Πολλοὶ συνέβησαν κατ' αὐτὰς πτωχεύσεις ἐν Σύτῳ. — Πολλοὶ μετέβησαν προχθὲς ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἐν Μεγάροις τελουμένῃν ἐνιαύσιον πανήγυριν, ἐν οἷς καὶ ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ἄλλα ἐφ' ἀμάξης καὶ ἄλλα διὰ τοῦ ῥωσικοῦ πολεμικοῦ πλοίου «Σβετλάνας».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1404.

[Τὸ πρῶτον λύθη δημοβήσεται ἐν βιβλίῳ].

•	•		
•	•		
•	•		
•	•		
•	•		
•	•		
•	•		
•	•		
•	•		
•	•		

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πίνακος εὐρὲ συνήθη τινὰ παροιμίαν. Σημείωσις. — Τὰ μὲν 24 τετραγωνίδια, ὀριζοντιῶς λαμβάνόμενα, παριστῶσι τὰ 24 γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, αἱ δὲ ἐν αὐτοῖς στιγμὰι ποσάκις τὸ γράμμα λαμβάνεται ἐν τῇ ζητουμένῃ παροιμίᾳ.

1405.

Εὐρὲ ἀριθμὸν διψήφιον, οὗ τινος τὸ ἥμισυ ὑψούμενον εἰς τὸ τετράγωνον παράγει ἀριθμὸν διψήφιον πάλιν καὶ ἔχοντα τὰ αὐτὰ ψηφία μετατεθειμένα.

1406.

Ἵππῆρα μέγας ἐπὶ γῆς. Ἐγνώρισα μητέρα, Ἀλλὰ τὸν σύζυγον αὐτῆς δὲν εἶχον καὶ πατέρα. Μὲ πλοῖον ἐταξείδευσα, καὶ μετὰ τὸ πλοῖον τρέχω. Καὶ τώρα, ὅταν τράχηλον καὶ κεφαλὴν δὲν ἔχω.

1407.

Je suis grand ou petit, et ma taille varie ;
Et je n'ai cependant ni plus ni moins qu'un pied.
Qui m'a ne fait pas grande envie,
Qui ne m'a pas fait grand'pitié.

ΛΥΣΕΙΣ

1400.

Ὁ πατὴρ ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡλικίαν 45, ὁ δὲ υἱὸς 15 ἐτῶν, ἐπομένως ἡ ἡλικία τοῦ πατρὸς θὰ εἶνε διπλάσια τῆς τοῦ υἱοῦ μετὰ 15 ἔτη, ὅτε ἡ μὲν τοῦ πατρὸς θὰ εἶνε ἐτῶν 60, ἡ δὲ τοῦ υἱοῦ 30.

Σημείωσις. — Τοῦ προβλήματος τούτου ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι λύσεις.

1401.

Υἱὸς-Υἱός.

1402.

			Φ				
			Δ	Ι	Σ		
			Κ	Ε	Α	Η	Σ
			Δ	Ε	Χ	Ο	Μ
			Α	Λ	Ο	Γ	Ε
Φ	Ι	Λ	Ο	Γ	Ε	Α	Ω
			Σ	Η	Μ	Ε	Ρ
			Σ	Α	Λ	Ο	Σ
						Ι	Ω
							Σ

1403.

Procès.